

ORCSIK ROLAND

Kedves Istenem

1492-ben
amikor elkezdődött
minek nem lett volna
szabad soha
leverten kullogtam
zsebre vágott kézzel
a madridi utcákon
de hát nem is jártál ott
soha
akkor úgy hittem
az utcasarkon
cserepek hullottak a porba
közülük egy
a kobakomon landolt
ripityára tört
bánatom
fejemhez kaptam
és tudtam

1492-ben
nem én születtem bonnban
verebek tolla hullott a porba
semmi kéz nem nyúlt
értük soha
fejemhez kaptam
és zuttj
új korszakomba léptem
háttérben
a Kolum-
busszal
mert valaki folyton
mögöttem sunnyog

*halálnak hitted
dehogy
ne magyarázz te itten
ha nem te vagy az isten*

*1492-ben
nem 1992 volt
tévesen pötyögted be
9-re ütve a 4-et
és akkor aztán mi van
csak azt ne mondd
meteorit
meteorit
csapódott ide
mert úgysem hiszem el
hogy mi volt
akkor éppen itten
le is csapom a telefont
nem találkozunk
nem beszélünk többet*

*1492-ben
senki voltam
ahogyan
jehova ríme a sehova
ahogyan a burzsoá
nyugdíjasok skandálják
hazavágytam
mint még soha
háttérben
károgtak a hollók
kanos amerikából szóltam
cuki európa
felszálltál a buszra
láttalak
ugyan mit
ha nem te vagy az
ki lehattél volna
csak mentem egyedül
a madridi utcákon*

*járt az eszem
hazavágytam
de tudtam
oda többé már nem jutok soha*

*7000 volt
abban az évben
mikor a teremtésnek
temetés a vége
amiből a botnak
kettő van
ez is az is
attól függ honnan
hová nyúlunk
ezért isten nem ver bottal
csak közhellyel
amiben már nem hiszel
így neked lótték*

*akkor történt
nem fel
hanem elfedték
pontosabban elföldelték
mivoltunkat
bekapcsoltuk a rádiót
recsegett a nóta
nagy az orrod
húzz el innen
jebote bog
koi te dono'*

*kedves istenem
nyald ki
belőlem a rosszat
hogy jó legyek
csak akkor öljek
ha sarokba szorítanak
mint egy állatot
énekelte a restiben
mikor is*

*nem akkor
hisz ott sem voltál
dehogy nem
van egy másolatom róla
abból a korból
emlékszem
istenem
te voltál ott*

*találkozzunk trstenóban
forró lombjaimmal
körbefonom a törzsed
s úgy bugyog elő a víz
a kút szájából
ahogyan a csók
az ajkadról
ez is abban az évben történt
hát persze
nem emlékszel
hol voltál
amikor vártalak
aludni se bírtam
féltem
elhagysz örökre
istenem*